

قانون پیشگیری از وقوع جرم

مصوب ۷ شهریور ۱۳۹۴ مجلس شورای اسلامی

ماده ۱ - پیشگیری از وقوع جرم عبارت است از پیش‌بینی، شناسایی و ارزیابی خطر

وقوع جرم و اتخاذ تدابیر و اقدامات لازم برای از میان بردن یا کاهش آن.

ماده ۲ - در اجرای وظایف مندرج در ماده (۴) این قانون، شورای عالی پیشگیری از

وقوع جرم با اعضای زیر تشکیل می‌شود:

۱- رئیس قوه قضائیه (رئیس شورا)

۲- معاون اول رئیس‌جمهور (نائب رئیس)

۳- نائب رئیس اول مجلس شورای اسلامی

۴- معاون اول رئیس قوه قضائیه

۵- دادستان کل کشور

۶- رئیس سازمان بازرسی کل کشور

۷- وزیر کشور

۸- وزیر اطلاعات

۹- معاون حقوقی رئیس جمهور

۱۰- وزیر دادگستری

۱۱- وزیر امور اقتصادی و دارایی

۱۲- وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی

۱۳- وزیر آموزش و پرورش

۱۴- فرمانده نیروی انتظامی

۱۵- فرمانده نیروی مقاومت بسیج

۱۶- رئیس سازمان صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران

۱۷- رئیس دیوان محاسبات کشور

۱۸- رئیس کمیسیون قضائی و حقوقی مجلس شورای اسلامی

۱۹- رئیس کمیسیون اصل نودم (۹۰) مجلس شورای اسلامی

۲۰- رئیس سازمان زندان‌ها و اقدامات تأمینی و تربیتی کشور

۲۱- رئیس ستاد امر به معروف و نهی از منکر

۲۲- وزیر یا رئیس نهاد ذی‌ربط حسب موضوع به تشخیص رئیس شورا

۲۳- یکی از معاونان رئیس قوه قضائیه به انتخاب ایشان به عنوان دبیر شورا

تبصره - دبیر شورای عالی پیشگیری از وقوع جرم می‌تواند به تناسب موضوعات

مطروحه در این شورا صاحب‌نظران، کارشناسان و نمایندگان دیگر نهادها و

سازمان‌ها را بدون حق رأی دعوت کند.

ماده ۳ - در اجرای وظایف زیر، شورای عالی پیشگیری از وقوع جرم تشکیل می‌شود:

۱- تقسیم کار ملی در چهارچوب وظایف و مأموریت‌های قوای سه‌گانه کشور و اتخاذ

تدابیر مناسب برای هماهنگی و توسعه همکاری بین دستگاه‌های مسؤول در امر

پیشگیری

۲- تعیین راهبردها، سیاست‌های اجرائی و برنامه‌های ملی پیشگیری از وقوع جرم در

چهارچوب قوانین و سیاست‌های کلی نظام

۳- بررسی و تصویب برنامه‌های کلان برای گسترش فرهنگ، ایجاد زمینه‌های

مشارکت مردم و نهادهای دولتی و غیردولتی در امر پیشگیری از وقوع جرم و مایت

از آنها

۴- بررسی و اتخاذ تصمیم جهت شناسایی زمینه‌ها و علل وقوع جرم، کاهش

آسیب‌های اجتماعی و ارزیابی نتایج اجرای طرحها و برنامه‌های ملی پیشگیری،

سنجش و پیگیری عملکرد نهادهای مسؤول در این زمینه

۵ - اتخاذ سیاست‌های موردنیاز در جهت حمایت از بزه‌دیدگان و محکومان و خانواده

آنان و اصلاح و جامعه‌پذیری محکومان و برخورداری آنان از زندگی شرافتمندانه

تبصره - شورای عالی پیشگیری از وقوع جرم حداقل در هر فصل یک بار تشکیل

جلسه خواهد داد.

ماده ۴ - مصوبات شورای عالی پیشگیری از وقوع جرم صرفاً با توافق و امضای سران

سه قوه در چهارچوب قوانین، لازم‌الاجراء می‌باشد.

تبصره ۱- پس از ارسال مصوبات شورای عالی برای رؤسای قوا، در صورتی که، عدم

تأیید و یا امضای مصوبه حداکثر طی دو ماه اعلام نشد، به منزله تأیید می‌باشد.

تبصره ۲- رئیس‌جمهور موظف است مصوبات شورای عالی را پس از طی مراحل

قانونی، ابلاغ و برای اجراء در اختیار مسؤولان بگذارد. مصوبات مربوط به نیروهای

مسلح پس از اخذ موافقت فرماندهی کل قوا قابل اجراء خواهد بود.

تبصره ۳- مصوبات شورای عالی پیشگیری از وقوع جرم پس از توافق و امضای سران

سه قوه حداکثر ظرف مدت پانزده روز به تمام دستگاهها ابلاغ می‌شود.

ماده ۵ - برای انجام وظایف زیر، دبیرخانه شورای عالی در قوه قضائیه تشکیل

می‌شود:

۱- پیگیری اجرای مصوبات ابلاغی شورا

۲- انجام تحقیقات و پژوهش‌های مورد نیاز برای آسیب‌شناسی علل وقوع جرم و

راههای پیشگیری از آن از طریق نهادهای تحقیقاتی در قوای سه‌گانه و مراکز

پژوهشی دانشگاهی و در صورت نیاز انجام تحقیقات مذکور به صورت مستقل و تهیه

و انتشار گزارش‌های آماری ادواری و سالانه

۳- شناسایی راههای جلب مشارکت مردمی و حمایت از سازمانهای مردم‌نهاد و

نهادهای غیردولتی در امر پیشگیری از وقوع جرم در چهارچوب قوانین و مقررات و

مصوبات شورا

۴- دریافت آمار و اطلاعات مرتبط با وظایف شورا از دستگاهها و نهادهای ذیربط

جهت تجزیه و تحلیل آنها و ارائه گزارش به شورا

۵ - تهیه و تدوین پیش‌نویس سیاست‌های اجرائی و برنامه‌های ملی پیشگیری از

وقوع جرم و اخذ گزارش و جمع‌بندی نتایج اجرای طرحها و برنامه‌های ملی جهت

ارائه به شورا

۶ - انجام امور دبیرخانه‌ای و سایر امور محوله از سوی شورا

ماده ۶ - هر یک از قوا موظفند با استفاده از ساز و کارها و ساختارهای خود نسبت به

تحقیق و مطالعه درباره علل وقوع جرم و راههای پیشگیری از آن اقدام نمایند و

نسخه‌ای از نتایج به دست آمده را برای شورای عالی پیشگیری از وقوع جرم ارسال

کنند.

قانون فوق مشتمل بر ده ماده و هفت تبصره که در جلسه علنی روز دوشنبه مورخ

هفتم شهریور ماه یکهزار و سیصد و نود به تصویب مجلس شورای اسلامی رسیده

بود، در تاریخ ۱۳۹۴/۶/۲۱ از سوی مجمع تشخیص مصلحت نظام با اصلاحات کلی

در شش ماده و پنج تبصره موافق با مصلحت نظام تشخیص داده شد.